

Prof. dr hab. Franciszek Woch
Zakład Gleboznawstwa Erozji i Ochrony Gruntów
Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa
- Państwowy Instytut Badawczy w Puławach
Dziedzina: nauki rolnicze
Dyscyplina: ochrona i kształtowanie środowiska

Recenzja

osiągnąć dr inż. Tomasza Stanisława Podciborskiego z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska

Recenzję wykonano na zlecenie Dziekana Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu z dnia 4.03.2019 r.

Ocenę opracowano zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) oraz rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165), w oparciu o załączoną dokumentację zawierającą:

- Wniosek do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego
- Poświadczoną za zgodność z oryginałem kopią dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora
- Autoreferat w języku polskim i w języku angielskim wraz z opisem osiągnięcia naukowego udokumentowanego monografią pt.: *„Metody oceny struktury przestrzennej i potencjału obszarów wiejskich wspomagające prace urządzeniowo-rolne i rewitalizacyjne”*
- Wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacją o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i działalności popularyzującej naukę
- Wniosek i załączniki w formie elektronicznej.

1. Najważniejsze fakty z życiorysu zawodowego Kandydata

Pan dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski ukończył w 1998 roku studia wyższe zawodowe, inżynierskie na kierunku geodezja i kartografia w zakresie gospodarka przestrzenna i szacowanie nieruchomości na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Akademii Rolniczo-Technicznej im. M. Oczapowskiego w Olsztynie, a w roku następnym ukończył magisterskie studia uzupełniające na kierunku gospodarka przestrzenna w zakresie zarządzanie nieruchomościami na tej samej uczelni. W 2003 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie na podstawie rozprawy doktorskiej p.t.: *„Opracowanie metody oceny stanu ładu przestrzennego do analizy stanu*

zagospodarowania obszarów wiejskich” (promotor: prof. dr hab. inż. Ryszard Cymerman, prof. zw.).

Od 2002 roku posiada uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezja i kartografia w zakresie geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe, realizacyjne i inwentaryzacyjne, a od 2009 roku również uprawnienia zawodowe w zakresie rozgraniczanie i podziały nieruchomości oraz sporządzanie dokumentacji do celów prawnych.

Pan dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski przez cały okres swojej pracy jest związany z Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim (UWM) w Olsztynie W latach 1999-2003 odbył studia doktoranckie w Katedrze Planowania i Zagospodarowania Przestrzennego, na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przestrzennej UWM w Olsztynie; w latach 2004-2009 był zatrudniony na stanowisku adiunkta w tej Katedrze, w latach 2009-2015 adiunkt w Katedrze Planowania i Inżynierii Przestrzennej na tym Wydziale, w latach 2015-2017 adiunkt w Katedrze Planowania i Inżynierii Przestrzennej, Wydział Geodezji, Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa UWM, w latach 2017-2018 adiunkt w Katedrze Gospodarki Nieruchomości i Rozwoju Regionalnego, Wydział Geodezji, Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa UWM, a od 2018 roku starszy wykładowca w Instytucie Inżynierii Przestrzennej i Nieruchomości, na tym Wydziale.

Ponadto w latach 2010-2014 był zatrudniony w Staropolskiej Szkole Wyższej w Kielcach przy realizacji projektu „Inwestycje w kapitał ludzki na WSETINS szansą rozwoju uczelni, regionu i kraju” współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wymienionego w Ustawie z dnia 15 września 2017 roku poz. 1789 oraz pozostałego opublikowanego dorobku naukowego

2.1. Ocena osiągnięcia naukowego zawartego w monografii pt.: „Metody oceny struktury przestrzennej i potencjału obszarów wiejskich wspomagające prace urządzeniowo-rolne i rewitalizacyjne”

Celem pracy była dokładna ocena stanu zagospodarowania przestrzeni wiejskiej i jej potencjału na etapach planowania, projektowania i użytkowania przestrzeni, głównie w procesie urządzeniowo-rolnym i rewitalizacyjnym. Celem nadrzędnym realizowanych prac badawczych tej pracy było opracowanie i wskazanie zasadności zastosowania innowacyjnych i systemowych rozwiązań metodycznych umożliwiających przeprowadzenie kompleksowej oceny stanu zagospodarowania niezurbanizowanych i zurbanizowanych części przestrzeni wiejskiej.

Habilitant ocenę dokonał w nawiązaniu do aktualnych uwarunkowań prawnych t. j. ustawy z 9 października 2015 roku o rewitalizacji.

Sformułował aż siedem, nadmiernie rozbudowanych, następujących tez badawczych:

- konieczne jest opracowanie systemowych metod oceny stanu zagospodarowania przestrzeni zurbanizowanej i niezurbanizowanej obszarów wiejskich;
- opracowane metody muszą uwzględniać uwarunkowania społeczne, gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne oraz techniczne;
- uwzględniając fakt, iż potencjalnymi użytkownikami opracowywanych metod będą: osoby posiadające uprawnienia PROW, przedstawiciele władz samorządowych,

planiści, urbaniści, zarządcy nieruchomości oraz sami użytkownicy, należy opracować metody oceny cechujące się nie tylko rzetelnością prowadzonych ocen i uzyskanych wyników, lecz także szerokim spektrum ich zastosowania;

- opracowane metody powinny umożliwiać kompleksową ocenę stanu zagospodarowania przestrzeni i układów przestrzennych obszarów wiejskich, a uzyskane wyniki ocen muszą stanowić cenne źródło informacji wspomagające prace projektowe, planistyczne, urządzeniowo-rolne i rewitalizacyjne;
- biorąc pod uwagę, że w nowym ujęciu prawnym rewitalizacja stanowi długoletni proces wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, uzyskane wyniki prowadzonych ocen muszą być weryfikowalne w dowolnym interwale czasowym, z możliwością określenia na ich podstawie poziomu zmian zachodzących w przestrzeni;
- istotnym źródłem informacji wykorzystywanym do przeprowadzenia oceny ma być podkład graficzny w postaci mapy zasadniczej, a w przypadku jej braku mapy katastralnej (ewidencyjnej), uzupełniony o informacje uzyskane z wywiadu terenowego, tak by sposób gromadzenia informacji dał gwarancję ich aktualności;
- zmieniająca się w wyniku prowadzonych prac rewitalizacyjnych i urządzeniowo-rolnych przestrzeń powinna być permanentnie oceniana, a uzyskane wyniki ocen powinny pozwolić na określenie poziomu i kierunków zachodzących zmian. Jedynie szybka reakcja osób odpowiedzialnych za prowadzenie prac rewitalizacyjnych może spowodować zatrzymanie negatywnych procesów powodujących pogorszenie poziomu stanu zagospodarowania przestrzeni, w tym ładu przestrzennego.

Najistotniejszym wynikiem zrealizowanych prac badawczych Habilitanta było opracowanie trzech metod pozwalających na ocenę dwóch typów przestrzeni wiejskiej:

* nieurbanizowanej (użytkowanej rolniczo):

- metoda oceny warunków przestrzennych działek użytkowanych rolniczo,

* zurbanizowanej:

- metoda delimitacji obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji (ocena prowadzona w aspekcie uwarunkowań społecznych, gospodarczych, środowiskowych, przestrzenno-funkcjonalnych oraz technicznych),

- metoda szczegółowej diagnozy stanu zagospodarowania i potencjału przestrzeni zurbanizowanej (ocena prowadzona w aspekcie stanu jej zagospodarowania i potencjału).

Powyższe metody, według Habilitanta, pozwalają na kompleksową ocenę stanu zagospodarowania obszarów wiejskich w aktualnych uwarunkowaniach prawnych.

Według Habilitanta metody te mogą być zastosowanie w praktyce i przyczynić się do poprawy wielu poniżej podanych elementów:

- ochrony zasobów środowiska przyrodniczego,

- poprawy struktury użytkowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej,

- wdrażania w życie na większą skalę idei zrównoważonego gospodarowania gruntami rolnymi,

- wdrażania w praktyce systemów rolnictwa precyzyjnego,

- poprawy walorów wizualnych przestrzeni użytkowanej rolniczo,

- świadomej i rzetelnej delimitacji obszarów zdegradowanych i obszarów wymagających rewitalizacji,

- skutecznieszego wdrażania w życie zasad ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju,
- poprawy stanu zagospodarowania przestrzeni publicznych polskich wsi,
- ochrony na większą skalę walorów wizualnych przestrzeni zurbanizowanych i poprawy struktury krajobrazu, w tym ochrony krajobrazu kulturowego,
- kształtowania na większą skalę wielofunkcyjnego i zrównoważonego rozwoju u tych obszarów,
- wzrostu wartości wskaźnika zrównoważonego rozwoju uwzględniającego parametry ładu społecznego, gospodarczego, środowiskowego oraz instytucjonalno-politycznego,
- wzmocnienia sieci osadniczych, poprzez zmniejszenie peryferyjności wybranych jednostek osadniczych.

W części monografii dotyczącej wpływu specyfiki obszarów wiejskich na realizację badań własnych Habilitant przedstawił kierunki dokonujących się przemian na obszarach wiejskich od lat 50-tych XX wieku do chwili obecnej. Przeistoczeniom ulegała przestrzeń wykorzystywana rolniczo m. in. na rzecz intensyfikacji zabudowy obszarów wiejskich.

Habilitant proponuje wskaźniki i mierniki oceny, z wykorzystaniem odpowiedniego oprogramowania GIS czerpiącego informacje z bazy katastralnej, które powinny pozwolić na automatyczne uzyskanie wyników oceny w trzech grupach zagadnień:

- oceny warunków przestrzennych działek użytkowanych rolniczo,
- delimitacji obszaru zdegradowanego, wymagającego rewitalizacji,
- szczegółowej diagnozy stanu zagospodarowania i potencjału przestrzeni zurbanizowanej.

W zakresie oceny warunków przestrzennych działek użytkowanych rolniczo Habilitant zaproponował aż 10 wskaźników, przypisując im odpowiednie wartości liczbowe. Dotyczą one jednak wielokryterialnej oceny rozłogu gruntów, uwzględnianych tylko w procesie scalania gruntów, a nie szeroko pojętych urządzeń rolnych, w których scalanie jest bazą postępowania i elementem postępowania urządzeniowo-rolnego. Według cytowanej przez Habilitanta Polskiej Normy „Gospodarowanie ziemią w rolnictwie” scalanie gruntów jest zespołem działań projektowych i technicznych, których celem jest tworzenie korzystniejszych warunków gospodarowania w rolnictwie poprzez poprawę struktury obszarowej gospodarstw rolnych i racjonalne kształtowanie rozłogów gruntów, a urządzenia rolne, to zabieg techniczny i organizacyjny, uwzględniający uwarunkowania przyrodnicze, ekonomiczne i społeczne, mający na celu dostosowanie struktury przestrzennej danego obszaru do racjonalnego wykorzystania rolniczej przestrzeni produkcyjnej. W procesie urządzeniowo-rolnym, oprócz poprawy rozłogu gruntów, bardzo istotnym jest proces optymalnego, docelowego wykorzystania gruntów, czyli transformacji sposobu użytkowania gruntów, m. in. pod zbiorniki wodne, zalesienie, ekologię itp.

W zakresie delimitacji obszaru zdegradowanego, wymagającego rewitalizacji dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski dostrzega brak precyzyjnego sposobu i dokładnych zasad prowadzenia procesu rewitalizacji oraz informacji, jakie przedsięwzięcia mają być realizowane w celu odnowy obszaru zdegradowanego. Sugeruje, by na terenie gminy o stanie kryzysowym świadczyło występowanie i koncentracja negatywnych zjawisk społecznych. Dodatkowo na analizowanym terytorium musi wystąpić, co najmniej jedno z następujących

negatywnych zjawisk: gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne lub techniczne.

W ramach tego etapu badań Habilitant poszukiwał mierników do delimitacji obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji oraz sposobu dokonywania delimitacji obydwu obszarów. Według Autora delimitacja powinna przebiegać etapowo - w sześciu etapach:

- etap I – ustalenie przebiegu granic zewnętrznych pola badawczego i granic pola podstawowego, gdzie najmniejszą jednostką obszarową jest sołectwo;
- etap II – analiza listy zaproponowanych mierników oceny, które w największym stopniu reprezentują rozpatrywane negatywne zjawiska społeczne, gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne oraz techniczne;
- etap III – pozyskanie materiałów źródłowych;
- etap IV – ocena występowania stanu kryzysowego, z sugestią jej przedstawienia w zestawieniu tabelarycznym;
- etap V – przeprowadzenie analizy SWOT na podstawie analizy uzyskanych wyników oceny negatywnych zjawisk;
- etap VI – interpretacja uzyskanych wyników diagnozy i analizy SWOT, z sugestią przedstawienia jej w wersji graficznej.

Powyższy układ uznaję, jako prawidłowy, natomiast problem, którego Habilitant nie analizuje, to, jakie kryteria obiektywne, a nie subiektywne należy uwzględnić oraz kryteria kwalifikowania obszaru do występowania stanu kryzysowego.

Odnośnie szczegółowej diagnozy stanu zagospodarowania i potencjału przestrzeni zurbanizowanej jest trafna sugestia dokonania analizy lokalnych potencjałów mierzonych obiektywnymi i weryfikowalnymi miernikami i metodami badawczymi dostosowanymi do lokalnych uwarunkowań oraz ujęcie wszystkich ocenianych oddzielnie cech w jedną liczbę, która kompleksowo wyrazi, jakość ogólną ocenianego elementu. Problem jednak jest w tym, że wyrażenie wielu ocen dotyczących różnych zagadnień, mierzonych obiektywnymi i weryfikowalnymi miernikami, jest zadaniem bardzo trudnym, a nawet niewykonalnym. Do pomocy sugerowane jest przeprowadzenie badań ankietowych listy mierników i parametrów oceny dla weryfikacji metod. Habilitant proponuje, aby szczegółowa diagnoza była prowadzona w pięciu etapach, jak przy delimitacji obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, z wyłączeniem graficznej interpretacji uzyskanych wyników.

W podsumowaniu stwierdza, że główny cel osiągnął przez realizację wieloletnich i wieloaspektowych badań nad możliwościami oceny struktur przestrzennych, stanu zagospodarowania i potencjału przestrzeni niezurbanizowanych i zurbanizowanych, co zawarł w przedstawionej do oceny monografii, a zaprezentowane metody są najistotniejszym aplikacyjnym osiągnięciem przeprowadzonych badań. Odniósł się do założonych na wstępie pracy siedmiu tez badawczych.

Odnośnie pierwszej potwierdził konieczność opracowania systemowych i kompleksowych rozwiązań technicznych pozwalających na ocenę stanu zagospodarowania i potencjału przestrzeni, a w drugiej udowodnił konieczność uwzględnienia w analizach przestrzennych uwarunkowań: społecznych, gospodarczych, środowiskowych, przestrzenno-funkcjonalnych oraz technicznych. Trzecia, w której Habilitant stwierdza, że należy opracować metody oceny, cechujące się nie tylko rzetelnością prowadzonych ocen i uzyskanych wyników, lecz także szerokim spektrum ich zastosowania, to opracowane intuicyjne metody diagnozy stanu

zagospodarowania przestrzeni, z zastosowaniem skali, na której w każdym punkcie są oznaczone umowne liczby oraz odpowiadające im określenia słowne nie gwarantują wysokiego poziomu rzetelności uzyskanych wyników. Również realizacja czwartego wydaje się być dyskusyjna, ponieważ uwzględnił aż 10 wskaźników szerokiej oceny rozłogu gruntów oceny, która jest nadmierna dla scalania gruntów, a dla urządzania obszaru powinna uwzględniać też inne wskaźniki.

Wyniki zawarte w monografii potwierdzają hipotezy przedstawione w punkcie 5-7. Dotyczą one skonstruowania oceny do możliwości dokonywania analiz w dowolnym czasie, konieczności przedstawiania wyników na odpowiednich podkładach mapowych oraz kompleksowości przeprowadzanych ocen dla zatrzymania negatywnych procesów na obszarach wiejskich.

Moje uwagi i wątpliwości posiadają w dużej części charakter dyskusyjny, gdyż główne intencje Autora monografii i oceniającego nie zawsze muszą być zbieżne.

2.2. Ocena pozostałego opublikowanego dorobku naukowego

Dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski posiada wartościowy dorobek naukowy, na który składa się 57 opracowań naukowych po uzyskaniu stopnia doktora (bez uwzględnienia powyżej analizowanej monografii) oraz 5 opracowań dokumentacyjnych. Są to opracowania jedno i wieloautorskie, w których Habilitant w 28 jest pierwszym autorem.

Łączna suma punktów za całość dorobku naukowego (po uzyskaniu stopnia doktora, do dnia złożenia wniosku o wszczęcie przewodu habilitacyjnego) wynosi **540**, w tym oceniana monografia 25 pkt, publikacje naukowe w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JRC) 60 pkt, monografie – autorstwo i współautorstwo (wraz z wydaniem poprawionymi i uzupełnionymi) 278 pkt, rozdziały monografii w j. polskim i j. angielskim 34 pkt i pozostałe publikacje w języku polskim i angielskim 143 pkt.

Osiągnięcia publikacyjne Habilitanta są opisane następującymi wskaźnikami:

- sumaryczny Impact Factor (IF) publikacji naukowych według listy JRC 1,287, (bez trzech publikacji z 2017 roku, będących na liście JRC, oczekujących na zaindeksowanie w bazie Web of Science),
- liczba cytowań publikacji naukowych (bez autocytowań): według bazy Publish or Perish = 52, a według bazy Web of Science = 2,
- indeks Hirscha (h-index) według bazy Web of Science = 1, a według Publish or Perish = 4.

Na całość dorobku, w całości po uzyskaniu stopnia doktora, składa się:

- * 4 publikacje naukowe opublikowane w czasopismach wymienionych w bazie JRC,
- * 3 oryginalnych prac naukowych w języku polskim i angielskim
- * 15 monografii (wraz z wydaniem poprawionymi i uzupełnionymi)
- * 4 rozdziały w monografii w języku angielskim
- * 3 rozdziały w monografii w języku polskim
- * 5 opracowań dokumentacyjnych.

Podsumowując tą część recenzji stwierdzam, że osiągnięcia naukowe dr inż. Tomasza Stanisława Podciborskiego przedstawione w monografii oraz pozostałym opublikowanym dorobku naukowym oceniam pozytywnie.

3. Ocena istotnej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Habilitanta

3.1. Ocena aktywności badawczej

Aktywność naukowa Habilitanta koncentrowała się na:

- uczestnictwie w programie europejskim pt. „Inwestycje w Kapitał Ludzki na WSETiNS szansą rozwoju uczelni, regionu i kraju” współfinansowanego przez Unię Europejską w Ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, w latach 2010 -2014,
- udziale w trzech projektach badawczych finansowanych przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, jako wykonawca projektu, w latach 2004-2017,
- oraz w 3 innych programach krajowych na zlecenie Fundacji „Uniwersytet Dzieci”, w latach 2012-2014.

3.2. Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa

Wygłoszenie referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach tematycznych

Habilitant wygłosił łącznie 17 referatów, w tym 8 referatów na konferencjach międzynarodowych, w tym 5 w języku angielskim oraz 9 referatów na ogólnopolskich konferencjach krajowych.

Udział w międzynarodowych oraz ogólnopolskich konferencjach naukowych i seminariach:

Habilitant brał udział w 9 konferencjach i seminariach międzynarodowych i 16 konferencjach i seminariach ogólnopolskich, a w 2 krajowych konferencjach naukowych brał udział w komitetach organizacyjnych.

Otrzymane nagrody i wyróżnienia:

Pan dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski został wyróżniony:

- nagrodą zespołową II stopnia, za osiągnięcia w dziedzinie dydaktycznej, przyznawaną przez Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (2012 r.),
- tytułem Belfra roku 2011 Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (2012 r.),
- zajęciem III miejsca w plebiscycie Belfer UWM roku 2011 (2012 r.),
- tytułem Belfra roku 2012 Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (2013 r.),
- tytułem Belfra roku 2013 Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (2014 r.),
- nagrodą indywidualną I stopnia, za osiągnięcia w dziedzinie dydaktycznej, przyznawaną przez Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (2017 r.).

Przeprowadzone wykłady, ćwiczenia i seminaria

Habilitant, w okresie od 1.01.2004 r., przeprowadził: 1 462 godzin wykładów, 7 658 godzin ćwiczeń i 99 godzin seminariów dyplomowych.

Opieka naukowa

Liczba wypromowanych przez Habilitanta prac: magisterskich - 79, inżynierskich – 279.

Wykonane recenzje:

Habilitant zrecenzował: 1 monografię w języku polskim, 1 artykuł w języku angielskim i 4 artykuły w języku polskim, 16 prac magisterskich i 108 prac inżynierskich.

Odbyte kursy i szkolenia

Dla podnoszenia kwalifikacji dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski uczestniczył w następujących kursach i szkoleniach:

- „Wprowadzenie do ARCGIS I”. Kurs zorganizowany przez ESRI POLSKA (2008 r.),
- „Pierwsza pomoc według najnowszych standardów” (2015 r.),
- Funkcjonowanie studentów z niepełnosprawnościami w środowisku akademickim (2016 r.),
- Praktyczne wskazówki dotyczące dostosowania form i metod pracy ze studentami z Zespołem Aspergera (2017 r.),
- Formy komunikowania się ze studentami z diagnozą autyzmu (2018 r.),
- Szkolenie z zakresu ochrony danych osobowych (2018 r.),
- Komunikacja i formy wsparcia edukacyjnego studentów z zaburzeniami psychicznymi (2018 r.).

Staże w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich oraz staże zawodowe

Habilitant odbył łącznie 6 stażów:

- Ingenieurbüro Kurt Balling GmbH, Waltherstrasse 9, Würzburg - Niemcy. Okres 18.07–8.09.1995r. Realizacja pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, pomiarów realizacyjnych budynków i obiektów oraz inwentaryzacji powykonawczej budynków i obiektów,
- Wyższa Szkoła Zarządzania w Kwidzynie. Staż dydaktyczny w okresie 1.02–30.06.2005 r. Realizacja zajęć dydaktycznych,
- Przedsiębiorstwo Usług Geodezyjnych i Kartograficznych „Geoplan”. Staż zawodowy w okresie 1.03– 30.06.2009 r.,
- Acotax Bygg AB, Tjädervägen 32, Uppsala - Szwecja. Zagraniczny staż zawodowy. Okres stażu 25.07-25.08 2016 r. Wymiana doświadczeń z zakresu projektowania i realizacji inwestycji budowlanych,
- Wyższa Szkoła Inżynierii i Zdrowia w Warszawie. Staż naukowo-dydaktyczny 1.10.2016 r.–28.02.2017 r. w ilości 165 godzin. Realizacja zajęć dydaktycznych i prowadzenie w ramach tych zajęć analiz przestrzennych,

- Akademia Pomorska w Słupsku, Instytut Geografii i Studiów Regionalnych. Staż naukowo-dydaktyczny w okresie 15.05–11.06.2017 r. Prowadzenie analiz przestrzennych, podnoszenie warsztatu dydaktycznego. Uczestnictwo w realizacji ćwiczeń terenowych.

Członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych:

- członek Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej,
- członek Polskiego Związku Hodowców Koni,
- członek Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego.

Wykonane ekspertyzy lub inne opracowania na zamówienie:

- ekspertyza mająca na celu określenie wpływu realizowanych prac inwestycyjnych na stan zagospodarowania przestrzeni i poziom ładów przestrzennego. Jednostka zamawiająca ekspertyzę: Acotax Bygg AB, Tjädervägen 32, 756-53 Uppsala, Szwecja,

- ekspertyza mająca na celu określenie wpływu realizowanych prac inwestycyjnych na stan zagospodarowania przestrzeni i poziom ładów przestrzennego. Jednostka zamawiająca ekspertyzę: Firma Usługowo-Handlowa Borkowska Aleksandra w Giżycku,

- ekspertyza mająca na celu określenie wpływu realizowanych prac inwestycyjnych na stan zagospodarowania przestrzeni i poziom ładów przestrzennego. Jednostka zamawiająca ekspertyzę: Firma Usługowo-Handlowa Borkowska Aleksandra w Giżycku,

- ekspertyza mająca na celu określenie wpływu realizowanych prac inwestycyjnych na stan zagospodarowania przestrzeni i poziom ładów przestrzennego. Jednostka zamawiająca ekspertyzę: Firma Usługowo-Handlowa Borkowska Aleksandra w Giżycku.

Inne osiągnięcia

- członek Rady Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie na kadencję 2016-2020,

- Członek zespołu opracowującego program studiów dla kierunku geodezja i kartografia,

- członek 6 komisji rekrutacyjnej w latach 2007-2012,

- nauczyciel akademicki wliczony do minimum kadrowego w latach 2009-2019,

- opiekun studentów w latach 2008-2017,

- członek 26 komisji egzaminacyjnej egzaminów dyplomowych.

Aktywność badawczą, we współpracy międzynarodowej i krajowej oraz dorobek dydaktyczny i popularyzatorski dr inż. Tomasza Stanisława Podciborskiego oceniam pozytywnie.

4. Podsumowanie i wniosek końcowy

Na podstawie analizy dorobku stwierdzam, że dr inż. Tomasz Stanisław Podciborski posiada znaczący dorobek naukowy, w sposób zasadniczy powiększony po doktoracie, a także duży dorobek organizacyjny i dydaktyczny. Podczas swojej dotychczasowej pracy naukowej wykazał się umiejętnością formułowania nowych, istotnych problemów naukowych oraz ich rozwiązywania. Dowodzą tego, mniej liczne, oryginalne prace naukowe opublikowane w czasopiśmie znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR), a

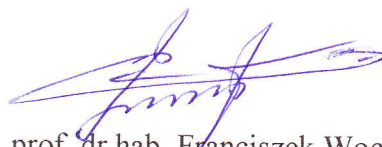
bardziej liczne w monografiach. Przygotowane i przeprowadzone przez Habilitantkę badania stanowią istotny wkład w rozwój wiedzy na temat szeroko pojętego gospodarowania przestrzenią na obszarach wiejskich. W trakcie swojej dotychczasowej pracy zdobył i udowodnił bogatą wiedzę i doświadczenie wymagane do samodzielnego prowadzenia dydaktyki, czego dowodzą liczne wyróżnienia.

Przedstawiona, jako osiągnięcie naukowe, monografia, jak również pozostały dorobek naukowo-badawczy, wnoszą istotne wartości poznawcze i ważny wkład twórczy w rozwój dyscypliny ochrona i kształtowanie środowiska w dziedzinie nauk rolniczych. Również pozostały dorobek naukowy, organizacyjny, popularyzatorski i dydaktyczny oraz aktywność na innych polach działalności naukowej, i społecznej, stanowią podstawę do ubiegania się dr inż. Tomasza Stanisława Podciborskiego o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska.

Stwierdzam, że zgodnie z unormowaniami prawnymi, głównie Ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki i Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne dr inż. Tomasza Stanisława Podciborskiego oceniam pozytywnie, które spełnią kryteria stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Wniosuję do Rady Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu o nadanie dr inż. Tomaszowi Stanisławowi Podciborskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych, w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska.

Puławy 15 kwiecień 2019 r.

prof. dr hab. Franciszek Woch